

בעזה"ש"ת

דברי אלקים חיים

ממרוך אדמו"ר עט"ר שליט"א

שמות תשפ"ו
גליון תקב

הוצאת זכרון שלמה
לעילוי נשמת הרה"ח שלמה
בהרה"ח מאיר מאשקאוויטש ז"ל

תוכן הקונטרס

דא"ח לפרשת שמות
ליל שב"ק שנת תשפ"ה

דברות קודש
דברי אלקים חיים - ס"ג ויצא תשפ"ו
נועם שיה - ליל שבת קודש וישב תשפ"ו

אורח סלולה

בסדר עבודת היום (מד) - תפילה (ל) | במקומה וכהלכתה (א)

ואלה יעמדו על הברכה שנדבה לבם להחזקת הוצאת דא"ח ממרן אדמו"ר שליט"א

הנהלת איגוד מוסדות ויזניץ בארה"ק

הר"ר יהודה לייב שטרן הי"ו
בעל קיטרינג 'בית מאיר'
לברכה והצלחה בכל הענינים

לע"נ הרה"ח אהרן קלמן
ב"ר יצחק משה כהנא ז"ל
ולע"נ הרה"ח אברהם
ב"ר נח צבי איילענדער ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

הרה"ג
ר' יעקב יהושע ענגלאנדער שליט"א
ראש ישיבת מחנובאק בעלזא
לברכה והצלחה בכל הענינים
ולע"נ אמו
מרת שרה ב"ר אלקים געציל ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה.

הרה"ג ר' חיים בעק שליט"א
לברכה והצלחה בכל הענינים

לעילוי נשמות
הרה"ח חיים יצחק
בן יבדלח"ט רפאל שמוחה צוקרמן ע"ה
דולה ומשקה מתורת רבינו לצעירי הצאן
הונצח ע"י בני משפחתו הי"ו

הרה"ח בנימין גולדברג הי"ו - לונדון
לרגל הבר מצוה לבנו
יזכה לרוות נחת מכל יו"ח

הרה"ח מרדכי דב הכהן כץ הי"ו
הרה"ח יחזקאל מילר הי"ו
לרגל אירוסי צאצאיהם
יזכו לרוות נחת מכל יו"ח

הר"ר שלום דויטש הי"ו
הרה"ח אהרן שמשון זעליג דויטש הי"ו
לרגל הולדת הבן - הנכד
יזכו לרוות נחת מכל יו"ח

הרה"ח צבי אריה סגל הי"ו
הרה"ח חנוך פייג הי"ו
לרגל אירוסי צאצאיהם
יזכו לרוות נחת מכל יו"ח

הר"ר ישראל טסלר הי"ו
לרגל הולדת הבת
יזכה לרוות נחת מכל יו"ח

הרה"ח יוסף אברהם דסקל הי"ו
הרה"ח שמואל יהודה גוטסמן הי"ו
לרגל נישואי צאצאיהם
יזכו לרוות נחת מכל יו"ח

לעילוי נשמות
הרה"ח חיים מרדכי ב"ר יוסף הויך ע"ה
ולע"נ האה"ח מרת סעיריל
ב"ר אשר זעליג הויך ע"ה
נתרם ע"י בנם
הרה"ח יחיאל מיכל הויך הי"ו

הר"ר אברהם אלטר ברטלר הי"ו
הרה"ח חיים מנחם מנדל ברטלר הי"ו
הרה"ח צבי פרוכטר הי"ו
לרגל הולדת הבת - הנכדה
יזכו לרוות נחת מכל יו"ח

הר"ר אהרן צבי איצקוביץ הי"ו
לרגל הולדת הבת
יזכה לרוות נחת מכל יו"ח

הרב זאב שטרנבוך הי"ו
לרגל הולדת הבת
יזכה לרוות נחת מכל יו"ח

התודה והברכה

להני שלוחא דציבורא אשר דאגו והתמסרו למסור את תוכן דא"ח לתועלת הכלל
הר"ר חיים מאיר שטרן הי"ו, הר"ר חיים אברהם גולדברגר הי"ו, הבה"ח זלמן לייב אשר נ"ו
הבה"ח אשר יונה ויינברגר נ"ו, הבה"ח עזריאל פליגמן נ"ו
על מסירת הדא"ח לפרשת ויחי
ישלם ה' פעלים ותהי משכורתם שלימה

דברי אלקים חיים

ליל שב"ק פרשת שמות תשפ"ה

ימלך לעולם ועד היינו לעמיד יתגלה מלכותו לעין כל, אצל התרגום שהוא בחי' הסתר פירש ה' מלכותה קאם כי גם עתה מלכותו קיימת אלא שהיא מוסתרת. עפ"ז ביאר הדברי יחזקאל דברי התרגום, דיוסף הצדיק היה נריך לדבר עם אחיו קשות כדי שעי"ז יתוקן ענין מכירתו, אולם חשש שמא יש לו נגיעה עצמית, על כן התחכם וחשיב מה דמליל להון, שלא ידבר מתוך כעס וחמה, ולכל יחשוב לתועלת עצמו כלל אלא לשם שמים, וזה כונת התרגום, ע"כ.

ובן מסופר (שם בהערות בשם ספר אור פני יהושע) שאיש אחד בא לפני הרה"ק משינווא זי"ע ובקשו לכתוב לו המלצה למאן דהו להשתדך עמו, אולם הרה"ק דחה אותו ואמר לו לשוב למחרת, למחר אמר לו הרה"ק שנמלך בדעתו וייעץ לו שלא לעשות שידוך זה, משתמה הלה מדוע עכצו עד למחר, ענה הרה"ק האמת היא שכבר אתמול נראה היה לו שאין זה הזיווג שלו, אולם חשש שמא סובר כן משום שמתעלל לכתוב את

וינהג את הצאן אחר המדבר (ג, א). זקיה"ק האמרי חיים זי"ע מפרש הכתוב וינהג את הצאן, משה רבינו ע"ה הנהיג והדריך את הצאן, אחר המדבר, לאחר את הדיבור, לחשוב ולהתזונן צטרם יוציא דיבור מפיו, ע"כ. צענין זה פירש זקני הרה"ק הדברי יחזקאל משינווא זי"ע (פרשת מקץ ד"ה וירא יוסף) את מעשהו של יוסף הצדיק כאשר באו אחיו אליו, ויתנכר עליהם וידבר אתם קשות (בראשית מז, ז), ותרגם אונקלוס וחשיב מה דמליל להון, ולכאורה אין זה התרגום הנכון, ופירש בהקדם דברי העבודת ישראל (אבות א, יג) על הכתוב (שמות טו, יח) ה' ימלך לעולם ועד, ובתרגום ה' מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא, ולכאורה ימלך היינו לעתיד, ודברי התרגום ה' מלכותה קאם היינו צהוה. ופירש שם דהתרגום אינו מתרגם רק המילים כפשוטם אלא מתרגם לפי הענין, דהנה הקצ"ה מלא כל הארץ כבודו, אלא שבזמן הגלות הוא בהסתר ולעתיד לבוא יתגלה לעין כל, ולכן המקרא שהוא בחי' התגלות פירש ה'

הישיבה הלך לקנות דבר מה צבית מרקחת שהיתה צמרחק הליכה מצנין הישיבה, אולם כאשר חזר הצחור לישיבה הצחין שהרוקח החזיר לו עודף יותר מדי, צראותו זאת שצ ועשה את כל המרחק עד בית המרקחת להחזיר את הטעות. צעת שיחת קדשו צפתיחת הזמן סיפר זאת זקיה"ק לתלמידים ואמר שהיתה לו קורת רוח עצומה כאשר נוכח לראות שדצריו נכנסים ללבות התלמידים והם מתנהגים ציושר.

ובזה יש לומר וינהג את האלף אחר המדבר, נא"ץ נוט' צ'צי א'ריה נ'מר נ'שר, ארצעת עניני עצודת ה' המוזכרים דצרי התנא יהודה צן תימא (אצות ה, ה, כ), א'חר ה'מדבר הר"ת עולה למס' ו' רומז לאמת, והיינו אשר גם האדם שהינו עוצד ה', וכצר תיקן את עצמו להיות עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אציו שבשמים, מכל מקום עוד עליו להקפיד על דיצורו שיהיה נקי וצח, וכן להחזיק צמדת האמת ולהתנהג הנהגה ישרה והגונה, כי צלחו הכי כל עצודתו לכלום תחשב, ויש לעבוד ולעמול על כך עד שיוחדר הענין צקרצו.

המכתב, על כן הקדים וכתב את המכתב המדובר, ועתה כאשר כבר אין לו שום נגיעה עצמית נוכח שכונתו אמתית לטובה. וע"ז אמר לו המאמר הנ"ל. אכן זוהי הדרך הראויה להיות נקי מכל נגיעה אישית, להרגיל את עצמו ללכת צדרך האמת והיושר, לא לצקש ולחפש ערמות ותחצולות, אלא צכל דצר יכוון אל האמת.

ההנהגה צאמת וציושר מציאה הצלחה לאדם, הצלח"ה גימ' חל"ק, וזהו הכונה כאשר אדם מאחל לחצרו שתשרה ההצלחה צמעשי ידיו, היינו שיתנהג ציושר אז יראה הצלחה, אלא שאין ראוי לומר לאדם ציחוד שיתנהג ציושר על כן אומרים זאת צלשון הצלחה, אולם הכונה צרורה כי החפץ להצליח צמעשי ידיו עליו להתנהג צאמת וישר. זכורני שהיה כאן צשיכון יהודי צשם ר' מאיר אליהו ציקל ע"ה שלפרנסתו החזיק חנות, הוא היה איש תם וישר והקפיד צמאד מאד על כל פרוטה ופרוטה שתהא ציושר, והיתה חנותו מלאה תמיד צקונים, כיון שבני אדם נהנו לקנות אצלו מחמת ישרו.

במו כן ידוע דהוה עוצדה אצל זקיה"ק האמרי חיים זי"ע, שאחד מתלמידי

דברי אלקים חיים

ס"ג פרשת ויצא תשפ"ו - מושב אורה יצ"ו

חדא. ואפ"ל דהא צהא תליא, כאשר מתאספים יחד צוואתא חדא כל אחד עורך חשבון נפשו, ואזי יגיע אל ההכרה שאינו ראוי לכל הטובה שהקצ"ה עשה עמו.

זקיה"ק זי"ע היה מרצה לעורר על ענין חסיפת מרעים, והיה נאה דורש ונאה מקיים. פעם אחת כששהה בטבריה לקה בלבו, אחר שקיבל טיפול רפואי בציה"ס בטבריה, בקשו לנסוע לבית הרפואה 'אסותא' בתל אביב להמשיך שם את הטיפול, אולם באמצע הדרך במקום לפנות שמאלה הורה לפנות ימינה כדי לשוב לביתו, כאשר ניסו להפציר בו להמשיך לבית הרפואה אמר שחפץ להתראות עם היהודים תושבי השיכון. פעמים הרבה שמעתי ממנו דברי תורה בגודל נחיצות הדבר להתאסף יחד עם חברים. הנני מעורר על כך בקיצור, אולם הוא היה מאריך מאוד בתועלת הדבר^א. זהו

והיה ה' לי לאלקים וגו'. וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך (כח, כא-כג). זקיה"ק האמרי חיים זי"ע (לקוטי אמרי חיים, שס) מפרש הכתוב בהקדם דברי זקיה"ק הנמח לדיק זי"ע על הכתוב (מהילים כג, ו) אך טוב וחסד ירדפוני, היינו שהטוב והחסד הם עלמס ירדפוני ויגרמו לי לשוב בתשובה, כי איך יוכל האדם להמרות את פי ה' אשר כה מטיב עמו. ועפ"ז מפרש והיה ה' לי לאלקים, ה' – מדת הרחמים, מדת הרחמים והחסד שהקצ"ה משפיע לי זה גופא יהיה – לי לאלקים – מדת הדין, כשצט מוסר ללכת בדרכי יושר אחרי שמטיב עמי כל כך.

עוד מפרש זקיה"ק האמרי חיים זי"ע (שס), עשר אעשרנו לך, עשר הוא י', אעשרנו שוב י', יעקב אבינו ציקש כל אשר נתן לי – כל מה שאני מצקש הוא – עשר אעשרנו – לישב עם יהודים צוואתא

א. לזקיה"ק היה כוח עצום צונעמען א זאך אויף קליין געלט. שלושה גדולים היא אשר נוכחתי בעצמי שיש להם כוח זה, האחד הוא זקיה"ק, והשני הוא דו"ז הרה"ק מסערט זי"ע. השלישי הוא הרה"ק הקלויזנבורגער רב זי"ע, אשר זכורני שנשא דברים בעת הכרת דודי הרה"צ נפתלי חיים אדלר זצ"ל כרב דהסידי ויזניץ בנתניה, ואז נוכחתי לראות עד כמה גדול כוחו לדבר בשפה ברורה ובנעימה. מענין לענין, דו"ז מסערט העריץ מאוד את זקיה"ק, וזכורני שב'חנוכת הבית' לביהמ"ד הגדול (הראשון) הגיע להשתתף מרן ה'חזון איש' זצ"ל, וזקיה"ק קם מכסאו וכיבד את החזו"א לשבת עליה. דו"ז מסערט אשר גם נכח שם ניסה למנוע זאת מזקיה"ק, ואמר: דו האסט נאך געהאט אזא שיינעם טאטען ווי איהם. אולם זקיה"ק ענה לו: כבוד התורה. זקיה"ק היה מופלג בישרותו, הוא לא היה רבי רק של חסידי ויזניץ, ער איז געוועהן א וועלט'ס רבי, כל מי שרק חפץ היה יכול ללמוד ממנו ארחות חיים.

רבי משה בתמיהה, וכי הינך חושב שהחילוק הוא רק צין מזרח למערב, הלא כל מהותו של האדם שונה בתכלית. ישנם אנשים התמיהים מהו התועלת הגדולה כל כך שיש צורך הצעש"ט, אמנם טעות הוא צידם, השפעתה של דרך הצעש"ט בעולם ענומה היא עד מאוד, היא מלמדת את האדם ומחדירה בו את התקוה אז מ'ווערט נישט פארלויערן קיינמאהל. לפעמים נשמעים אנשים תוהים וכי קודם הצעש"ט לא היו בעולם 'לומדים', אכן היה 'תורה' בעולם גם קודם לכן, אולם הצעש"ט הק' זי"ע עשה מהפכה בעולם עד אשר גם לימוד התורה היא צאופן נעלה ביותר, ותורה בלא התקשרות לדרך החסידות אינה תורה כלל.

יסוד גדול בעבודת השי"ת, והיא אחת מן היסודות הגדולים אשר בדרך הצעש"ט הק' זי"ע, כאשר יהודי מקושר ומחובר עם חברים יחדיו איז ער קיינמאהל נישט פארפאלן.

אבן מאז שירדה דרך החסידות לעולם אל לו לאדם לדמות בעצמו שיוכל להתעלות בלעדיה, ועל כן נריך להיות אדוק ומקושר לדרך הצעש"ט הק'. מסופר על רבי משה מידנר ע"ה מחשובי חסידי סלונים, שנשאל ע"י רעהו שלא נמנה על עדת החסידים, וכי מהו החילוק ביני ובינך, הלא רק זה שאתה אינך עושה עסק אס מושיצים אותך במזרח או במערב, ואני כן עושה עסק מכך, ענה לו

נועם שיח

פנינים, אמרות מהורות וסיפורי צדיקים

ליל שב"ק פרשת וישב תשפ"ו

כוונתו, השיב לו הרבי ר' ברוכ'ל: "יש שני כיסופין (בל"א - בענקען), האחד - שהקב"ה נכסף אלינו, והשני - שאנו נכספים ומתגעגעים אל השי"ת. והנה ראיתי על פני הרב האורח, שאצלו קיימת רק הכסיפה האחת - שהשי"ת מתגעגע אליו, ואילו את השניה אין לו, לכך הוריתי להביא לו את ה'בענקיל' השני... - זהו עבודת אלול.

שמעתי מר' משה אהרן גאנץ ע"ה, אשר שמע מאביו ר' שואל לייב ע"ה את העובדא הבאה: פעם טייל רש"ל עם זקיה"ק ה'אהבת ישראל' והנה נזדעזע רבינו, לתמיהת רש"ל לפשר הדבר ענהו כמתמיה: וכי אינך רואה שבמקום זה רשום מספר 67 - העולה אלול"ל"...

כדי להודות ולהלל

וזה יש לרמוז בל' הזמר הנאמר כל יום אחר הדלקת הנרות (בסיום הזמירות) "בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים", בינ"ה גימ' אלול"ל, בני בינה המתכוונים בימים אלול כבאלול בדביקות הבורא ובכיסופין אני לדודי ודודי לי, ימי שמונה קבעו שיר ורננים, יעשו העבודה בימי החנוכה

בברכת לחיים

לחיים טובים ולשלום, א לעכטיגן תמיד, אור ימי החנוכה הבאים לקראתינו לשלום יאיר נא לכל בני ישראל - בגשמיות וברוחניות בכלל ובפרט.

הכון לקראת

אבה"ק זי"ע היה חוזר תדיר על דברי ה'בני יששכר' (לכסלו טבת, מאמר ב אות י) אשר מתתיה"ו גימ' רא"ש השנ"ה, דימי חנוכה הם בבחי' ראש השנה. הן ביום א' הבעל"ט לעת ערב כבר מדליקים את אור הנר, הרי הימים שאנו עומדים כעת הם בבחי' ימי הכנה לראש השנה - ימי אלול"ל, בהם יש להתכונן בדביקות אל הקב"ה. אלול"ל נוט' א'ני לדודי ו'דודי לי, אור ישר ואור חוזר, עם ישראל מתגעגעים אל דודם, ומנגד הקב"ה - כביכול - משתוקק אל עם מרעיתו.

זקיה"ק האמ"ח זי"ע היה מספר עובדא דהוה אצל הרה"ק ר"ר ברוכ'ל מעזיבוז'ער זי"ע, שפעם הגיע אליו רב אחד, והרה"ק אמר למשמשו שיתן לרב את ה'בענקעל' [הכסא] השני. כששאל המשמש למה

לשנן וללמוד היטב מהו רצון אבינו
 שבשמים, מ'דארף דאס גוט אפ לערנען,
 כי לפעמים האדם בטוח בעצמו כי עושה
 את רצון אביו שבשמים - ולא מיניה ולא
 מקצתיה, אינו אלא טועה, ס'איז נישט קיין
 שפילכעל, יש לשאוף וחלילה מלשכוח -
 אפילו איין מינוט - מתכלית עשיית רצונו
 ית' שמו בכל עת ועידן.

שעיקרם בהלל והודאה כראוי לזמר ולרונו
 לקל חי, זינגען און לויבן דעם באשעפער.
 'קבעו' שיר ורננים, אור הימים האלו
 ישארו קבועים וחקוקים בפנימיות הלב,
 לכל הימים הבאים אחריהם.

כבר פרשתי זה כמה ענין 'ראש השנה'
 רא"ש נוט' ר'צון א'בינו ש'בשמים (אא"ז
 ר"א מדז'יקוב), שנ"ה ל' שינון וחזרה, יש

אורה סלולה

לקט פניני הדרכה בענינים נבחרים
בסדר עבודת היום (מד)

תפילה - ל' | במקומה וכהלכתה - א'

'במקום', במקום קדיש ובמקום ברכו וכדו' - והוא אומר התפילות הללו. בבוא יום השבת בעת ס"ג היה רגיל ה'בית ישראל' לחלק לחסידים חלה ודגים ועוד, ושלח לאיש הנ"ל כמה פרוסות חלה, ועל כל אחד אמר זה 'במקום' דגים, וזה 'במקום' י"ש וכדו', והבין הלה הרמז וחדל ממעשה זה...

ונרוממה שמו יחדיו

מיסודות החסידות שהורונו תלמידי הבעש"ט הק' הוא ענין ההתחברות עם שאר ישראל, לזה הקפידו לומר בכל מצוה ופעולה 'בשם כל ישראל', והמה ידעו את סוד ענין תפילה בציבור ומאוד הקפידו עליה.

ומקובל בשם הבעש"ט הק' זי"ע¹ כי אם יש תשעה שנתקבצו לתפילה, בודאי יתקבץ להם עשירי למנין. ושמעתי ממי

מכון שבתך את תפלתם

חז"ל אמרו (גיטין לח:): "מעשה בר' אליעזר שנכנס בבית הכנסת ולא מצא עשרה ושחרר עבדו והשלימו לעשרה", אבה"ק זי"ע היה מציין רבות לגמרא זו, להראות עד היכן החשיבו וייקרו קדמוני עולם את התפילה בציבור, שבשביל תפילה אחת שתהא בציבור הפסיד ר"א מהונו ושחרר את עבדו.

חלילה מלזלזל בתפילה בציבור, הן כל הדברים שבקדושה הנאמרים בתפילה אי אפשר לאמרם אלא בציבור, מסופר על ה'בית ישראל' מגור זצ"ל שפעם טען נגד אחד מחסידיו על שאינו בא לביהמ"ד לתפילה בציבור ומפסיד קדושה וברכו וכו', ענה הלה שבסידור מוזכר תפילות מיוחדות שאומרים

¹ רבי יודאלי זצ"ל היתה לו 'עבודה' מיוחדת בנקודה זו, בהתלהבות עד אין שיעור היה עומד לפני כל מצוה ותפילה וחוזר שוב ושוב ואומר 'בשם כל ישראל'.

² מקורו מספר 'מעשים נוראים', ראה ב'כל סיפורי הבעש"ט' (קלפהולץ) פרק יז אות י"ב.

דהיינו שמצפה שתעשה בקשתנו - זה האיש בא לידי כאב לב.

ואמר ע"ז האדמו"ר ר"א זצ"ל דכל זה בתפילת היחיד דייקא, אבל המקיים מה שאמרו לעיל מיניה (ל.) "לעולם לישתף איניש נפשיה בהדי ציבורא" - שכולל תפילתו בתוך תפילת הציבור, אין מקום לדאגה שמא לא תיעשה בקשתו, שהרי תפילתו של ציבור אינה חוזרת ריקם לעולם, ועיון תפילה בכהאי גוונא אינה מביאה לידי כאב לב.

ובזה פירש הכתוב (שמות כג, כה) "ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך", ודקדקו המפרשים דפתח בלשון רבים וסיים בלשון יחיד, אלא דמיירי ביחיד הכולל עצמו בתוך הרבים, ואזי מובטח לו שיתברכו לחמו ומימיו כי תפילת הרבים אינה חוזרת, ועוד זאת "והסירותי מחלה מקרבך", כי בהיותו סמוך ובטוח שתתקבל תפילתו אין זו תוחלת ממושכה ריקנית המביאה לידי כאב לב.

תפילה כתיקונה

ואעורר בזה על אשר חרדה אחזתני משמועות שונות שבאו לאזני, מאנשים שחפצים להרחיק נדוד למקומות נופש, לאגור כח במקום שאינו מעורב בין הבריות, ויוצאים למקומות שאין בהם

שבדידיה הוי עובדא, כי פעם נסע עלי דרך והיה סמוך לשקיעת החמה ועדין לא התפלל מנחה, ונמנה קבוצתם תשעה, ולא היה להם עשירי למנין, וסמכו עצמם על הקבלה הנ"ל שבודאי ימצאו לצרף עשירי, והיה שם אחד שלא השתייך לעדת החסידים ולגלג על הדבר בהיות שהיה מקום זה רחוק ממקום ישוב ומדרך המלך ומאין יהיה להם מנין לתפילה, ופתאום הגיע אחד ברכבו ונעצר להתפלל עמהם.

לאחמ"כ סיפר להם העשירי שהצטרף, כי תלאות הרבה עדו עליה בדרכו עד שבא לכאן, ומשום מה תעה היום בדרכו מן הדרך הסלולה, עד שהגיע למקום זה...

תפלי"ה במס"ק עולה עשרים כמנין שני יודי"ן, מורה אשר התפילה צריכה להיות בהתחברות יהודים יחדיו, הפסח נאכל בחבורה (פסחים פו.), כאשר הפ"ה ס"ח בדברים שבקדושה מן המחוייב שיהא זה בחבורה, להתפלל בציבור יחדיו מראשית התפילה - ברכות וקרבנות - עד גמירא.

שמעתי את תפלתך

ובשם האדמו"ר מבעלזא זצ"ל על מה שאמרו (ברכות לב:) "כל המאריך בתפילתו ומעיין בה סוף בא לידי כאב", וכתבו התוס' (ד"ה כל) למסקנת הסוגיא שם

לתפילה ומקוה טהרה, ולא ישמע כדבר
הזה שאין כל הפרטים כדת תורה. ואף אם
כבר הזמינו המקום מן הדין שיבטלו בואם,
גם אם הביטול כרוך בהפסד ממון - הן
חלילה לנו לסמא העינים וליסוג בדבר של
אידישקייט בגין ממון.

מנין לתפילה ומקוה טהרה, מהם שבימי
החול עוד יש בידם לנסוע למקום
שהציבור שם, אך בשבתות יתפללו
בגפם.
נשתוממתי עד מאד לשמע הדבר הזה,
לא יתכן כזאת, איש יהודי צריך מנין

מקורות המאמר: שיח"ק לבחורי הישיבות אדר תש"פ, ליש"ק משפטים תש"פ, ליש"ק ואתחנן תשע"ו, מיטאג טיש שבת יו"ט
פסח תשפ"ב, ליש"ק שמיני תשס"ט, ס"ג קרח תשע"ז, ס"ג מטו"מ תשע"ט.

ישמח לב מבקשי ה'

לאור הביקוש הרב

הננו לבשר על הדפסה נוספת של הקונטרס

"חק לישראל לימי השובבי"ם"

לימוד יומי בדברי רבינו שליט"א

במעלת וגדלות ימי השובבי"ם הנעלים

מנוקד ומפוסק באותיות מאירות עיניים

ניתן להשיג במשרדי הוועד או בפל' 0504132007

כמו"כ אצל נציגנו בהיכלי הישיבות והכוללים בארה"ק

יו"ל ע"י

הוועד להוצאת דא"ח

ממרוך אדמו"ר עט"ר שליט"א

תורת חיים 6 שיכון ויזנין ב"ב

טלפקס: 03-9621659

כל הזכויות שמורות

לתרומות ולהנצחות ניתן לפנות למשרדי הוועד

או לפל' 050-4132007